Dosarul nr. 1-727/2024
1-24101061-09-1-09092024

S E N T I N Ţ Ă
în numele Legii

07 octombrie 2024 mun. Bălți

Judecătoria Bălți, (sediul Central)
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător Rodica Chistruga
Grefier Cătălina Rîșnic
Cu participarea:
Procurorului Olesea Cebotari
Avocatului Ina Cepoi

a examinat în ședință publică cauza penală de învinuire a lui:

Caşu Valeriu Leonid, născut la ***** domiciliat în sat. ***** r-nul *****, cetăţean al Republicii Moldova, IDNP *****, studii medii speciale, ne supus militar, celibatar, ne angajat în cîmpul muncii, anterior ne judecat;

în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art.152 alin.(1) Cod penal,

Judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în baza cererii inculpatului conform prevederilor art. 364[1] CPP.

Procedura de citare legal executată.

Termenul de examinare a cauzei: 09.09. – 07.10.2021.

asupra materialelor şi probelor prezentate, instanţa de judecată,

C O N S T A T Ă:

Inculpatul Cașu Valeriu, la data de 19.07.2024, în jurul orei 01:00 min., aflîndu-se împreună cu cunoscuții săi pe nume Sumovschii Vadim și Morari Artmando-Laurențiu, în curtea blocului de locuit nr.10 de pe str.Pușkin din mun.Bălți, a provocat un conflict cu cet. Suprunov Dumitru, a.n. 1994, în cadrul căruia, acționînd în mod intenționat, dîndu-și seama de caracterul şi gradul prejudiciabil al acţiunilor sale, fiind conştient de consecinţele ce pot surveni și dorind în mod conștient survenirea lor, și anume că, în rezultatul acțiunilor lui ca consecințe pot fi provocate vătămări corporale, în mod conștient s-a apropiat de Suprunov Dumitru și i-a aplicat o lovitură cu piciorul în regiunea feții, în rezultatul la ce victima a căzut jos, înfrângând astfel rezistența victimei și posibilitatea de a se apăra, după care, continuându-și intenția sa criminală de a-i cauza vătămări corporale acestuia, cet. Cașu Valeriu i-a mai aplicat acestuia 2 */două/* lovituri cu picioarele în regiunea feții, în rezultatul la ce i-a fracturat mandibula de jos, provocându-i ca consecință victimei suferințe fizice, iar conform raportului de expertiză judiciară nr.202410D0415 din 29.08.2024, i-a cauzat vătămări corporale sub formă de: o fractură în regiunea unghiului mandibular pe dreapta cu deplasare; câte o echimoză la ochiul drept și pe spina nazală, produse prin acțiunea traumatică directă cu obiect contondent dur, în timpul și circumstanțele indicate supra, fapt confirmat prin aspectul morfologic a lor, care au condiționat o dereglare a sănătății de lungă durată, iar în conformitate cu acest criteriu se califică ca vătămare MEDIE a integrității corporale sau a sănătății. *Ținând cont de numărul leziunilor corporale constatate, s-a acționat traumatic asupra corpului de 3 /trei/ ori,* însă fractura mandibulei a apărut ca rezultat al aplicării unei singure lovituri.

În şedinţa de judecată inculpatul Cașu Valeriu a înaintat cerere privind examinarea cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, aşa cum recunoaşte în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, nu solicită administrarea de noi probe şi nu are careva obiecţii asupra probelor.

În ordinea prevăzută au fost solicitate opiniile participanţilor la proces.

Procurorul Olesea Cebotari nu a invocat obiecţii cu privire la examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364/1 CPP.

Apărătorul Ina Cepoi a susţinut poziţia inculpatului.

Instanţa de judecată, analizînd cererea inculpatei şi ascultând opiniile participanţilor la proces, ţinînd cont de recunoaşterea totală şi necondiţionată a vinovăţiei, şi-a găsit posibilă de a admite cererea inculpatului, dat fiind faptul că, din probele administrate rezultă că faptele lui sînt stabilite şi suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse.

În şedinţa se examinare a cauzei acuzatorul de stat în persoana procurorului Olesea Cebotari ținând cont că de faptul că ce-l din urmă a recunoscut vina în cele comise, consideră oportun pentru infracțiunea prevăzută de art. 152 alin.(1) Cod

penal de ai fi stabilită pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, cu încasarea din contul său a cheltuielelor judiciare în sumă de 180 lei, cu încasarea cheltuielilor de judecată.

În şedinţa se examinare a cauzei apărătorul Ina Cepoi în interesele inculpatului Cașu Valeriu a solicitat instanţei de judecată, la stabilirea pedepsei să fie luat în consideraţie circumstanţele atenuante a cauzei: recunoașterea vinovăției, a contribuit activ la descoperirea faptei ilegale, prin urmare consideră oportun aplicarea în speță a unei pedepsei mai blînde prin intermediul aplicatibilității normei prevăzute cu munca neremunerată în folosul comunității.

Inculpatul Cașu Valeriu, fiind audiat în cadrul examinării cauzei, a comunicat instanței de judecată faptul că învinuirea formulată de către acuzatorul de stat îi este clară, prin urmare recunoaște vina în cele imputate. Prin urmare susține poziția avocatului său de a fi aplicat în speță munca neremunerată în folosul comunității.

Instanţa constată că deși inculpatul a recunoscut vina în cele imputate, vinovăţia acestuia se mai dovedește și prin următoarele probe administrate în faza de urmărire penală şi acceptate de el:

- ✓ Declaraţiile părţii vătămate Suprunov Dumitru Boris, /f.d. 31/;
- ✓ Declaraţiile martorului Jușco Denis, /f.d. 44/;
- ✓ informația telefonic din 19.07.2024, ora 09:33, către IP Bălți prin Serviciul ”112”, de la Jușco Denis cu nr. de tel. 067670003 precum că, pe str. Vountarilor 53, mun.Bălți, Suprunov Dumitru a fost bătut de către necunoscut, /f.d. 6/;
- ✓ raportul din punctul traumatologic al Spitalul clinic Bălți din 19.07.2024, potrivit căruia se atestă că, cet. Suprunov Vladimir a fost diagnosticat cu: ”Fractura manibulei pe dreapta. Consum de alcool”, comunicînd asistentei medicale Scorțescu că, a fost bătut de către necunoscut pe str.Pușkin 10, mun.Bălți, /f.d. 3/;
- ✓ raportul de constatare nr.202410P0304 din 05.08.2024, potrivit căruia la examinarea medico-legală a lui Suprunov Dumitru s-a depistat: o fractură în regiunea unghiului mandibular pe dreapta cu deplasare, cîte o echimoză la ochiul drept și pe spina nazală, produse prin acțiunea traumatică cu obiect contodent dur, în timpul și circumstanțele indicate supra, fapt confirmat prin aspectul morfologic a lor, care au condiționat dereglarea sănătății de lungă durată și în conformitate cu acest criteriu se califică ca vătămare MEDIE a integrității corporale sau a sănătății, /f.d. 20-21/;

✓ raportul de expertiză judiciară nr.202410D0415 din 29.08.2024, potrivit căruia la examinarea medico-legală a lui Suprunov Dumitru s-a depistat: o fractură în regiunea unghiului mandibular pe dreapta cu deplasare; câte o echimoză la ochiul drept și pe spina nazală, produse prin acțiunea traumatică directă cu obiect contondent dur, în timpul și circumstanțele indicate supra, fapt confirmat prin aspectul morfologic a lor, care au condiționat o dereglare a sănătății de lungă durată, iar în conformitate cu acest criteriu se califică ca vătămare MEDIE a integrității corporale sau a sănătății. Ținând cont de numărul leziunilor corporale constatate, s-a acționat traumatic asupra corpului de 3 /trei/ ori, însă fractura mandibulei a apărut ca rezultat al aplicării unei singure lovituri. De a stabili consecutivitatea aplicării loviturilor, nu e posibil. Localizarea și caracterul leziunilor corporale, exclud posibilitatea formării lor prin cădere din poziție vertical ortostatică sau automutilare, /f.d. 25-26/.

Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanţa de judecată.

Instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărîrii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părţile în egală măsură şi să motiveze în hotărîre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

Conform prevederilor art. 384 CPP, instanţa hotărăşte asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea *sentinţei de condamnare*, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentinţa se adoptă în numele legii. Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanţa îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

Astfel, analizând probele cercetate în şedinţa de judecată prin prisma prevederilor art. 101 CPP, în virtutea cărora, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludentei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele in ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată, călăuzindu-se de lege, a ajuns la concluzia că învinuirea formulată inculpatului Cașu Valeriu și susținută de către acuzatorul de stat și-a găsit confirmarea, fapt ce instanța reține că prin prisma art. 389 Cod de procedură penală va adopta o sentință de condamnare.

Astfel, reieşind din cele expuse şi în conformitate cu prevederile art. 27, art. 99 – art. 101 din Codul de procedură penală, cercetând sub toate aspectele probele

administrate, verificându-le minunțios prin prisma admisibilității, pertinenței, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, instanţa consideră că vinovăţia inculpatului Cașu Valeriu de comiterea infracţiunii imputate a fost dovedită integral, iar acțiunile acesteia corect au fost încadrate conform prevederilor art. 152 alin.(1) Cod Penal cu următoarele semne calificative: *vătămarea intenţionată medie a integrităţii corporale sau a sănătăţii, care nu este periculoasă pentru viaţă şi nu a provocat urmările prevăzute la art.151, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătăţii.*

La compartimentul individualizării pedepsei inculpatului Cașu Valeriu, instanța de judecată va trece în revistă prevederile art. 61 Cod penal, unde legiuitorul RM a stabilit în mod exhaustiv faptul că pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, ce se aplică de instanţele de judecată, în numele Legii, persoanelor ce au săvârșit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri și restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracţiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

La stabilirea pedepsei instanța de judecată va ţine cont și de prevederile art. 75 Cod penal, potrivit căruia persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă, în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ţine a specifica că gravitatea infracţiunii săvârșite, de motivul săvîrșirii acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

În acest sens instanța reține că, prin criteriile de individualizare a pedepsei se înţeleg cerinţele de care instanţa de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei şi la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracţiunii.

Individualizarea pedepsei constă în obligaţiunea instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi a pedepsei penale.

Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracțiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echitaţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracțiune.

Mai mult, urmează a fi reținut că din dispozițiile art.75 alin.(1) Cod penal se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.

Ca urmare, instanța de judecată indică că pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât de către condamnat, precum şi de alte persoane.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului Penal.

Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Ca să-şi poată îndeplini funcţiile care-i sunt atribuite, în vederea realizării scopului său şi al legii, pedeapsa trebuie să corespundă sub aspectul naturii *(privativă sau neprivativă de libertate)* şi duratei atât gravităţii faptei şi potenţialului de pericol social al faptei comise, ce atentează la relațiile sociale privind viața sexuală a persoanei.

Funcţiile de constrângere şi de reeducare, precum şi scopul preventiv al pedepsei pot fi realizate numai printr-o justă individualizare a sancţiunii, care să ţină seama de persoana căreia îi este destinată, pentru a fi ajutată să se schimbe, în sensul adaptării la condiţiile socio-etice impuse de societate.

Exemplaritatea pedepsei produce efecte atât asupra conduitei inculpatului, contribuind la reeducarea sa, cât şi asupra altor persoane care, văzând constrângerea la care este supus acesta, sunt puse în situaţia de a reflecta asupra propriei lor comportări viitoare şi de a se abţine de la săvârşirea de infracţiuni.

Fermitatea cu care o pedeapsă este aplicată şi pusă în executare, intensitatea şi generalitatea dezaprobării morale a faptei şi făptuitorului, condiţionează caracterul preventiv al pedepsei care, totdeauna, prin mărimea privaţiunii, trebuie să reflecte gravitatea infracţiunii şi gradul de vinovăţie al infractorului.

Prin urmare, instanța conchide că numai o pedeapsă justă şi proporţională este de natură să asigure atât exemplaritatea, cât şi finalitatea acesteia, prevenţia specială şi generală înscrise în art.61 Cod penal, potrivit căruia „*scopul pedepsei este prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni*”.

La fel, în cadrul individualizării pedepsei instanţa de judecată reține prevederile regulii nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de ministri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri), potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

Astfel, instanța la stabilirea mărimii și categoriei pedepsei i-a în considerație faptul că, inculpatul Cașu Valeriu a recunoscut integral vina și se căieşte de cele comise.

Cu referire la prevederile art. 76 Cod penal, instanţa de judecată nu a reținut careva circumstanțe atenuante în sarcina inculpatului Cașu Valeriu.

Cu referire la prevederile art. 77 Cod penal, instanţa de judecată nu a reținut careva circumstanțe agravante în sarcina inculpatului Cașu Valeriu.

Având în vedere circumstanțele expuse supra, dar și scopul legii penale, adică cel al corectării și reeducării inculpatului Cașu Valeriu, anterior nejudecat, instanța de judecată consideră că scopul pedepsei penale poate fi atins și prin numirea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, or pedeapsa solicitată de către acuzatorul de stat sub formă de amendă deși este mai blândă, aplicarea ei va constitui o povară pentru sine și familia sa, în condițiile în care are un copil minor la întreținere și este unicul întreținător al familiei sale.

Pentru aceasta, instanța consideră că pedeapsa sub formă formă de muncă neremunerată în folosul comunității va fi una echitabilă şi rezonabilă pentru fapta comisă, și va asigura îndeplinirea scopului de exemplaritate şi educativ al ei, respectiv şi suficient pentru a-l determina pe inculpat să conştientizeze

consecinţele conduitei sale ilicite în societate şi să deţină, pe viitor o atitudine de respect faţă de valorile sociale ocrotite de lege, realizându-se astfel, scopul și supremația legii penale, or procesul penal trebuie sa fie echilibrat și sa tindă la sanctionarea faptelor într-o asemenea masură încât scopul imediat dar mai ales mediat al sanctiunii aplicate să determine în timp *scaderea infractionalitatii din rîndul infractorilor*.

Potrivit alin. (1) art. 364/1 Cod de procedură penală, pînă la începerea cercetării judecătoreşti, inculpatul persoană fizică poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaşte săvîrşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală*.(art.364/1 alin.(1),(2) completate, alin.(11),(9),(10) introduse prin Legea nr.83 din 14.04.2023, în vigoare 02.08.2023).*

Instanța de judecată reține că la stabilirea mărimii pedepsei instanța ia în consideraţie faptul că, inculpatul Cașu Valeriu a recunoscut vina, anterior nu a fost judecat*(f.d.37)*, se căieşte de cele comise, la domiciliu se caracterizează satisfăcător, precum şi faptul că în detrimentul inculpatului Cașu Valeriu nu au fost găsite circumstanţe agravante. Acuzatorul de stat în rechizitoriu la fel a stabilit şi a indicat neexistenţa circumstanţelor agravante *(f.d.53)*.

Potrivit alin. (1) art. 80/1 Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare, *(art.80/1 introdus prin Legea nr.83 din 14.04.2023, în vigoare 02.08.2023).*

Din considerentele indicate şi ţinînd cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei şi coroborarea probelor care furnizează informaţiile respective, precum şi indicarea temeiurilor care fundamentează proporţionalitatea între scopul reeducării infractorului, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate şi aşteptările societăţii faţă de actul de justiţie realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, instanţa consideră că pedeapsa lui Cașu Valeriu să fie stabilită după cum urmează:

- pentru săvîrşirea infracţiunii prevăzute de *art.* 152 *alin. (1) Cod penal*, a-i stabili inculpatului Cașu Valeriu pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 180 ore.

Se explică inculpatului Cașu Valeriu condiţiile şi consecinţele neexecutării pedepsei stabilite prevăzute la art.67 alin. (3) Cod penal, și anume că în caz de eschivare cu rea-voinţă a condamnatului de la executarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii ea se înlocuiește cu închisoarea.

Soluția instanței asupra cheltuielilor judiciare:

Instanța consideră întemeiată solicitarea acuzatorului de stat Olesea Cebotari cu privire la încasarea în beneficiul statului de la inculpatul Cașu Valeriu a cheltuielilor de judecată suportate în legătură cu efectuarea raportului de expertiză nr.202410P0304 din 05.08.2024(f.d.20-21), în sumă totală de 448 (patru sute patru zeci și opt) lei, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 227 alin. (1) și alin. (3) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sînt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal.

Cheltuielile judiciare cuprind sumele: plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părţii vătămate, reprezentanţilor lor, experţilor, specialiştilor, interpreţilor, traducătorilor şi asistenţilor procedurali; cheltuite pentru păstrarea, transportarea şi cercetarea corpurilor delicte; care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenţei juridice garantate de stat; cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei judiciare sau de reconstituire a faptei; cheltuite în legătură cu efectuarea acţiunilor procesuale în cauza penală.

Totodată, potrivit prevederilor alin. (3) al normei citate, cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate, cea din urmă fiind considerată o normă generală, neobligând statul să suporte cheltuielile, ci să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acţiunilor organului de urmărire penală şi pentru a nu condiţiona termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părţile în proces.

În sensul prevederilor art. 229 alin. (1-4) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sînt trecute în contul statului. Instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă,

precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare. Instanţa poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parţial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influenţa substanţial asupra situaţiei materiale a persoanelor care se află la întreţinerea lor. În cazul condamnării cîtorva persoane în aceeaşi cauză, cheltuielile judiciare se repartizează în dependenţă de vinovăţia, gradul de răspundere şi situaţia materială a fiecăreia din ele.

Prin urmare instanța constată cu certitudine că, la materialele cauzei au fost anexate raportele de expertiză nr. 202410P0304 din 05.08.2024(f.d.20-21), iar în total statul a suportat cheltuieli în sumă de 448 (patru sute patru zeci și opt) lei.

Astfel, prin prisma normelor de drept evidențiate, ținând cont de faptul că rapoartele respective de expertiză a stat la baza stabilirii vinovăției inculpatului Cașu Valeriu, fiind acțiune de urmărire penală necesară în vederea calificării acțiunilor inculpatului, instanța de judecată consideră necesar a admite solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor judiciare și va dispune încasarea din contul inculpatului Cașu Valeriu în beneficul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 448 (patru sute patru zeci și opt) lei, or, în acest sens urmărirea penală şi judecarea unei cauze penale ocazionează efectuarea de cheltuieli pentru întocmirea şi transmiterea actelor de procedură, pentru administrarea probelor si conservarea mijloacelor materiale de probă, precum şi orice alte cheltuieli necesare normalei desfăşurări a procesului penal. În cheltuielile ocazionate de administrarea probelor se includ şi sumele pentru retribuţia cuvenită experţilor si interpreţilor pentru serviciul care l-au adus justiţiei.

Efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârşirea unei infracţiuni, care impune desfăşurarea urmăririi şi a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o.

Ca urmare, cheltuielile judiciare sânt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârşirea infracţiunii, temeiul juridic fiind vinovăţia sa infracţională, deoarece fără săvârşirea infracţiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat.

Obligaţia inculpatului de a suporta cheltuielile judiciare este principală şi integrală, întrucât săvârşirea unei infracţiuni atrage în mod inevitabil desfăşurarea urmăririi penale si a judecării cauzei, pentru a i se aplica pedeapsa infractorului, obligaţia de a suporta cheltuielile judiciare îi revine în principal acestuia, chiar dacă partea vătămată şi partea civilă au determinat, prin cererile lor, producerea

unor cheltuieli. De asemenea, obligaţia de a suporta cheltuielile judiciare este integrală, incluzând toate cheltuielile necesare pentru pronunţarea unei hotărâri de condamnare de către prima instanţă.

Astfel, stabilindu-se cu certitudine vinovăţia inculpatului Cașu Valeriu în săvârşirea unei infracţiuni, acestuia îi revine obligaţia de a plăti statului toate cheltuielile efectuate de la începerea urmăririi penale şi până la punerea în executare a hotărârii de condamnare.

În baza art. art. 61, 75, 80/1 Cod penal, art.art. 364/1, 384-385, 389, 392 Cod pr. penală, instanţa de judecată

C O N D A M N Ă:

Se recunoaşte vinovat Cașu Valeriu, de săvîrşirea infracţiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal şi în baza acestei Legi se stabileşte numitului pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 180 (una sută opt zeci) ore.

Se explică inculpatului Cașu Valeriu condiţiile şi consecinţele neexecutării pedepsei stabilite prevăzute la art. 67 alin. (3) Cod penal, și anume că în caz de eschivare cu rea-voinţă a condamnatului de la executarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii ea se înlocuiește cu închisoarea.

Se încasează din contul inculpatului Cașu Valeriu în beneficiul statului cheltuielile de judecată în mărime de 448 (patru sute patru zeci și opt)lei.

Sentinţa poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Bălţi în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Bălți (sediul Central).

Preşedintele şedinţei,
Judecător Rodica Chistruga